

DE DEVALUATIE VAN WAARDEN | DOOR RÜDIGER RAULS

Posted on 25. Dezember 2020

Telkens weer presenteert Duitsland zich graag als het toonbeeld van westerse waarden. Waar zij gelooft dat deze bedreigd worden, verheft zij haar stem in waarschuwing, vooral bij staten die niet tot haar eigen kosmos behoren. Nu echter brengen de Thaise democratiebeweging en de Thaise koning de hoeders van de waarden in verlegenheid.

Een standpunt van Rüdiger Rauls.

Gescheurd tussen de twee

In augustus 2020 zijn er in Wit-Rusland presidentsverkiezingen gehouden. Al snel werden er beschuldigingen geuit dat de verkiezingsuitslag gemanipuleerd was. Er was tot nu toe geen bewijs, alleen veronderstellingen en veronderstellingen. Oppositiegroepen die via sociale media zijn gevormd, met steun van met name Polen en de Baltische staten, roepen op tot demonstraties en stakingen. Hoewel de demonstraties in eerste instantie goed werden bezocht, werd er weinig gehoor gegeven aan de oproepen tot stakingen. Vanaf het begin hadden de demonstranten steun gekregen van de staten van de waarde West, en niet alleen ideologisch.

De miljoenen aan belastinggeld vloeien uit de EU-kas, maar ook uit de begrotingen van de afzonderlijke landen naar de leiding van de oppositiebeweging. De zogenaamde westerse waarden stonden op het spel: democratie, vrijheid van meningsuiting en vergadering, en rechten van minderheden. Bovendien waren de leidende figuren van de oppositiebeweging vrouwen, Westerse georiënteerde, academisch geschoolde vrouwen met moreel-idealistische ideeën, geheel naar de smaak van de westerse opiniemakers.

Om de druk op de Wit-Russische leiders op te voeren, werden er zeer binnenkort ook sancties opgelegd. Let wel, dit alles gebeurde zonder een enkel bewijs van verkiezingsmanipulatie. Voor de politici en de media in het Westen was het voldoende dat er een oppositie was om deze beschuldigingen te uiten. Dit alles leek op het begin van een kleurenrevolutie, zoals die al meerdere malen had plaatsgevonden in het gebied van het voormalige Warschaupact sinds de val van de Sovjet-Unie.

De publieke opinie is verdeeld over dit onderwerp. Dit komt omdat opiniemakers de mediaconsumenten beïnvloeden door het aanroepen en uitdragen van waarden, waarvan sommige tegenstrijdig zijn (1). Enerzijds veroordelen grote delen van het liberale en linkse publiek de door het Westen gesteunde kleurenrevoluties. Aan de andere kant zijn ze ook geneigd om partij te kiezen tegen autocratische heersers, vooral wanneer ze worden afgeschilderd als schenders van

vrouwen-, minderheids- en democratische rechten.

Maar gaat de steun aan de protestbewegingen in Wit-Rusland of Hongkong en Venezuela in 2019 echt over waarden? Hoe universeel zijn deze waarden en de inzet van het Westen voor de wereldwijde toepassing ervan? Of maakt men een onderscheid tussen de eigen invloedssfeer en die van bevriende regeringen en de invloedssfeer van die staten en regeringen waarmee men zich in een kruisbestuiving bevindt?

Twijfels

Want in de eigen invloedssfeer is men minder begripvol in het geval van gelijksoortige gebeurtenissen. Laten we hier de protesten van de gele vesten in Frankrijk, de onafhankelijkheidsbeweging van de Catalanen, maar ook voor de demonstranten op de G20-top in Hamburg in 2017 niet vergeten. Er werd meer gemeld over het geweld rond deze protesten dan over de politieke zorgen van de demonstranten.

Terwijl het gedrag van de politie en de staatsdiensten bij de protesten in Hongkong, Venezuela en Wit-Rusland als onevenredig werd afgeschilderd, verdedigden de westerse media en politici de reactie van hun eigen wetshandhavingsdiensten als passende maatregelen om de burgers en de staat te beschermen. Ook hier hadden, net als bij de protesten in Wit-Rusland, weerzinwekkende beelden en video's kunnen worden gebruikt om de verwondingen te laten zien die door het politiegeweld zijn veroorzaakt, als ze dat hadden gewild.

Niet voor niets is het politiegeweld in de VS (2) en momenteel in Frankrijk de oorzaak van herhaalde protesten. Gezien de "agressieve misstappen van verschillende politieagenten tegen migranten en journalisten" (3), ziet Macron een aanzienlijke behoefte aan actie om "de vertrouwensrelatie tussen de Fransen en de wetshandhavers te herstellen" (4).

Toen in 2019 in Hongkong demonstranten het parlement vernielden en de luchthaven blokkeerden, was er in het Westen veel begrip voor de waarden. Ze werden door delen van de media geportretteerd als helden die in opstand kwamen tegen een naar verluidt onmenselijk systeem. Volgens de westerse opvatting waren de demonstranten zelf minder schuldig aan de rellen dan de ordehandhavers, die met hun harde acties deze reacties hadden uitgelokt (5).

In de zomer van 2020, ter gelegenheid van de demonstratie tegen de Corona-maatregelen, probeerden enkele honderden zijdelingse denkers en Reichsbürger de Duitse Bondsdag te bestormen. Daarbij hadden de revolutionairen, die zich zelfs goed gedragen als Duitse burgers en

onderdanen, zich door drie politieagenten laten tegenhouden om het Berlijnse zomerpaleis te bestormen, ondanks een honderdvoudige superioriteit. In tegenstelling tot Hong Kong was er zelfs geen schade aan eigendommen. Maar ook in tegenstelling tot Hong Kong was de verontwaardiging in de Duitse pers enorm.

Maar wat is het verschil tussen de bestorming van het Duitse en het Hongkongse parlement? Wat is er verwerpelijker aan het eerste dan aan het tweede? Vanuit formeel juridisch oogpunt zijn beide gebeurtenissen hetzelfde. Waar komt dan het verschil in beoordeling door de opiniemakers in het waardensysteem vandaan?

Kwetsbare rechtsstaat

Het dogma van de rechtsstaat hier en de arbitraire regel in andere landen zoals China wordt vaak gebruikt als een verschil. Ook de westerse media zochten hierin hun toevlucht toen in het conflict in Catalonië de acties van de Spaanse staat steeds meer leken op die van de staten die het Westen graag afschilderen als systemen van onrechtvaardigheid (6).

Na het einde van de onrust van 2019 heeft de Chinese regering een nieuwe veiligheidswet voor Hongkong uitgevaardigd, die in de eerste plaats bedoeld is om de invloed van buitenlandse troepen te voorkomen. Daarnaast zijn er wettelijke regels opgesteld tegen de onafhankelijkheidsinspanningen. Het Westen bekritiseert deze wet en noemt het een willekeurige daad. Zij ziet dit als het verschil tussen haar eigen acties als democratische staat en die van de staten die zij als onrechtvaardig bestempelt.

Aan deze zelfverklaarde morele superioriteit ontleent de VS nu het recht om China op basis van deze wet verdere sancties op te leggen. De EU is ook van mening dat zij zich in de morele en juridische positie bevindt om "een verdere sanctieregeling zij meent ernstige schendingen van de mensenrechten wereldwijd te kunnen bestraffen" (7). Zo creëert men een wettelijke basis voor de bestrijding van gevaren en grieven die men meent te onderkennen en die men meent te moeten bestrijden.

Maar wat onderscheidt deze zogenaamde grondwettelijke procedure van die van de zogenaamde onrechtvaardige staten? Ook China heeft voor zichzelf een rechtsgrondslag gecreëerd in de Hongkongse veiligheidswet, die de procedure regelt. Met andere woorden, zij handelt niet willekeurig, maar op basis van regels die zij voor haar burgers, maar ook voor de staat zelf, heeft opgesteld om een specifieke situatie het hoofd te bieden. In tegenstelling tot de zogenaamde rechtsstaten stelt zij deze wetten echter alleen vast voor haar eigen gebied en gaat zij er niet van uit

dat zij andere staten aan haar eigen wetten onderwerpt.

Wat de procedure betreft, handelt China, de zogenaamde staat van onrecht, dus niet anders dan de westerse landen. Zelfs de zelfverklaarde rechtstaten gebruiken wetten om de rechten van de burgers en het ingrijpen van de staat te regelen wanneer dat nodig is om gevaar af te wenden. Dit is vooral duidelijk in het geval van de Corona-maatregelen. Ook hier creëert of wijzigt de staat wetten wanneer dit naar zijn mening noodzakelijk is voor het beheer van crises en gevaren. Het is alleen zo dat de gevaren en crises waar de staten mee te maken hebben, verschillend zijn.

Vegen aan de eigen voordeur

Duitsland is bijvoorbeeld niet bekend met separatistische inspanningen die ook door buitenlandse krachten worden gesteund. Dit is anders met China - zoals te zien was in Hongkong. Dit kan in het Westen anders worden gezien dan in China. Maar de Chinese regering heeft een plicht tegenover haar eigen volk, niet tegenover Duitsland. Het moet Chinese problemen oplossen, niet Duitse.

In tegenstelling tot de Waarden van het Westen hebben echter noch de Chinezen, noch de Russen, noch de Venezolaanse, Iraanse of zelfs Noord-Koreaanse regeringen kritiek geuit op het gedrag van Spanje in de crisis in Catalonië. Ook hebben ze niet ingegrepen in de Gele Vesten protesten of advies gegeven aan het Westen, wat het Westen altijd denkt dat het kan, moet of zelfs moet doen aan andere staten. Ze hebben ook geen wetten uitgevaardigd om hun ideeën over de rechtsstaat en de mensenrechten overal ter wereld af te dwingen.

Het is één ding om de rechtsstaat voor zichzelf op te eisen. De andere moet ook het bewijs leveren. De claim kan zeker lang worden gemaakt zonder dat er twijfel over bestaat. Maar naarmate de tegenstrijdigheden tussen de zelf-gearticuleerde claim en de dagelijkse praktijk toenemen, wordt de claim ook op de lange termijn twijfelachtig.

Zelfs als men de rechtsstaat niet ontkent aan Duitsland of aan de andere staten van de westerse waardengemeenschap, groeit de twijfel, gevoed door het eigen gedrag van de staat. Deze twijfels hebben geleid tot de laterale denkers. Ook de protesten van de deelnemers aan de G20 van 2017 doen twijfels rijzen over de naleving van de beginselen van de rechtsstaat wanneer deze politiek gezien niet meer zinvol zijn.

Het Hooggerechtshof in Hamburg heeft de demonstranten wegens rellen tijdens de G20-top veroordeeld tot gevangenisstraffen, "ook al is niet bewezen dat de verdachten zelf geweld hebben gepleegd" (8). De basis voor deze beslissing was een uitspraak van het Federale Hof van Justitie,

volgens welke men zich schuldig maakt aan "ostentatief meelopen", zelfs als men zelf geen enkele daad van geweld heeft gepleegd. Is dit nog steeds in overeenstemming met de rechtsstaat of is er al sprake van willekeur, zoals men in China denkt?

Wat is het verschil?

Net als in Wit-Rusland gaan de jongeren in Thailand "maandenlang de straat op om meer democratie te eisen" (9). De berichten hierover in de westerse media zijn echter lang niet zo uitgebreid als die over Wit-Rusland en zijn zeker niet luguber, maar grotendeels feitelijk.

Evenmin lijkt het de media van de waarde West veel te storen dat deze protesterende jongeren in opstand komen tegen een premier in Prayuth Chan-ocha, die zes jaar geleden aan de macht kwam met een militaire staatsgreep. De houding van de westerse media lijkt dan ook niet geworteld te zijn in de legitimiteit van degene tegen wie de protesten zijn gericht.

Terwijl aan het begin van de protesten in Wit-Rusland de westerse mediaconsumenten bijna dagelijks werden geïnformeerd met berichten over demonstraties en aanvallen van de ordestrijdkrachten, waren beelden van verwondingen van demonstranten in Thailand schaars in de westerse media. Maar ook in Thailand werd de politie ervan beschuldigd "met buitensporig geweld te reageren (...) Meer dan 50 deelnemers moesten in het ziekenhuis worden behandeld met verwondingen als gevolg. Sommigen van hen zouden schotwonden hebben opgelopen" (10).

Het kan dus niet zo zijn dat de botsingen in Wit-Rusland of Hongkong met een andere intensiteit worden gemeld dan vergelijkbare botsingen in Thailand, omdat de ordediensten anders gewelddadig zijn en de gevolgen ervan anders zijn. Tenzij, natuurlijk, de lokale hoeders van waarden en mensenrechten de integriteit van het Thaise leven niet even hoog inschatten als die van anderen.

Ook bij het vergelijken van de beperkingen van de burgerrechten en de repressieve maatregelen tegen de oppositiebeweging is geen milder gedrag van de Thaise autoriteiten te vinden. In Thailand was de noodtoestand al op 15.10.2020 verscherpt. De westerse media hadden nog niet eerder bericht over soortgelijke beperkingen van de vrijheid van vergadering in Wit-Rusland. Ondanks alles lijkt de situatie in Thailand hen echter minder repressief te zijn.

Als het Westen de nieuwe Chinese veiligheidswet voor Hongkong had aangegrepen om sancties tegen China op te leggen, wordt dit in het geval van Thailand niet vermeld. Door de protesten worden in Thailand "niet alleen bijeenkomsten van meer dan vijf personen , maar ook berichten en

onlinecommunicatie die de nationale veiligheid kunnen aantasten" (11). Wat is het verschil met Hong Kong?

De oorzaak van de protesten is vergelijkbaar in Thailand en Wit-Rusland. Het gaat om beschuldigingen van verkiezingsfraude en de daarmee samenhangende vraag naar nieuwe verkiezingen. Er moet echter ook worden opgemerkt dat de aanwijzingen voor verkiezingsfraude in Thailand veel concreter waren dan in Belarus (12).

De OESO had een dergelijk conflict over de verkiezingsresultaten in het geval van Loekasjenko gemakkelijk kunnen voorkomen als zij de uitnodiging had aanvaard om als waarnemer bij de verkiezingen op te treden (13). Maar net als bij de Venezolaanse verkiezingen werd er, in plaats van de verkiezingen te observeren, blijkbaar de voorkeur aan gegeven om ze achteraf gewoon niet te erkennen als ze niet het gewenste resultaat opleverden (14).

Waarden als soap

Maar al deze tegenstrijdigheid wordt overtroffen door de farce die zich momenteel afspeelt rond de Thaise koning Maha Vajiralongkorn, kortweg Rama IX, en zijn verblijf in Duitsland. Vooral het gedrag van de Duitse autoriteiten en de politiek lijkt opvallend veel op de Spezelinse economie van een bananenrepubliek.

Het is moeilijk om het zelfbegrip van een rechtsstaat in deze gebeurtenissen te herkennen. Het is nog moeilijker om hieruit de waardeoriëntatie te zien van een staat die zich wereldwijd opstelt als rechter over de manier waarop andere staten met hun verzet omgaan.

De koning van Thailand blijft niet, zoals men zou verwachten, in Thailand. Hij woont het grootste deel van zijn leven in Duitsland. Van hieruit oefent hij zijn invloed uit op de politiek van zijn vaderland, wat volgens de wetten van de Duitse rechtsstaat niet is toegestaan.

Maar dat is nog niet alles. Hij vertrapt waarden met voeten, waarvoor de staten van de waarde west doen alsof ze anders overal ter wereld opstaan, vooral de modeljongen Duitsland. Zo heeft Rama IX in Thailand "zijn macht in de paar jaar na zijn troonsbestijging voortdurend uitgebreid. Twee legereenheden rapporteren nu rechtstreeks aan de koning. Bovendien heeft de monarch de grondwet laten wijzigen om hem meer vrijheden te geven." (15)

Als Poetin, Loekasjenko of Maduro een dergelijke overvloed aan macht zonder democratische legitimiteit hadden overgenomen, dan zouden de Duitse opiniemakers een storm hebben ontketend tegen de zogenaamde autocraten. In het geval van Rama IX heeft men duidelijk geen last

van gedrag dat doet denken aan een absolutistische prins, maar niet aan een staatsman uit de 21e eeuw.

Terwijl in Hongkong, Venezuela en Wit-Rusland de eisen van de oppositie voor de implementatie van de westerse waarden actief werden gesteund, ook financieel, worden soortgelijke eisen van de Thaise oppositie in het Westen niet gehoord. Of is het onverenigbaar met westerse waarden als de jongeren in Bangkok eisen "dat de koning uit de politiek blijft". De monarchie mag niet boven de grondwet staan"(16). Wat is er in strijd met de westerse waarden daar?

Blijkbaar hebben de hoeders van de rechtsstaat en de transparantie geen last van het feit dat Rama IX "het vermogen van de kroon onder zijn directe controle heeft gebracht" (17). Dit komt neer op zo'n 40 miljard dollar. Aan de andere kant echter hebben vooral "veel jonge Thais te lijden onder de rampzalige gevolgen van de Corona-pandemie en het gebrek aan vooruitzichten"(18). Bovendien beschuldigt de oppositie hem ervan dat hij zijn luxueuze leven in Duitsland financiert uit Thaise belastingen in plaats van het te gebruiken om de ellende in zijn eigen land te verlichten.

Voor welke waarden vechten we?

Maar dat is nog niet alles. De koning uit het land van de glimlach verspilt niet alleen Thais belastinggeld, hij betaalt zelfs geen belasting in Duitsland, ook al heeft hij hier zijn centrum van het leven. Terwijl de Duitse staat de zakken van elke Hartz IV-begunstigde leegmaakt, precies de maximale appartementsgrootte bepaalt en het aantal tandenborstels telt, is Rama IX blijkbaar vrijgesteld van alle betalingen aan het gemenebest - ondanks zijn immense rijkdom.

De Beierse belastingdienst weigert onder verwijzing naar het Duitse belastinggeheim te zeggen of Rama IX erfbelasting heeft betaald over de miljarden aan vermogen die hij na de dood van zijn vader, koning Bhumibol, heeft verworven, zoals van iedere Duitse burger wordt geëist. "Bovendien zouden er naast de inkomstenbelasting ook gemeentelijke belastingen kunnen worden geheven, zoals grondbelasting, tweedehandsbelasting en hondenbelasting" (19). Tot nu toe is er geen bewijs dat deze zijn betaald - en al jaren.

De waarden van de westerse waardengemeenschap omvatten in hoge mate de gelijkheid van alle burgers voor de wet, ook voor de belastingwetgeving. Wat dus onbegrijpelijk is, is de houding van de Duitse autoriteiten en politici ten opzichte van een staatsman die geen belang lijkt te hechten aan een van deze waarden. Er zijn nog steeds geen verklaringen voor deze wanverhouding in de omgang met Rama IX aan de ene kant en de vertegenwoordigers van andere staten, die duidelijk niet dezelfde gunst en goodwill genieten in het waarde westen.

Het bovenstaande argument moet echter wel een bedenktijd geven aan al diegenen die zich maar al te gemakkelijk en maar al te graag aan de kar van de waarden laten spannen. Het zijn niet de waarden zelf die dubieus zijn en die ons aan het denken moeten zetten. Het is hun andere toepassing. Het is het gebruik en misbruik van waarden om belangen te bevorderen die verborgen liggen achter waarden, en niet altijd duidelijk te onderscheiden zijn achter de oogverblindende façade van idealen (20).

Bronnen:

- (1) siehe dazu Rüdiger Rauls: [Die kaukasische Zwickmühle](#)
- (2) siehe dazu Rüdiger Rauls: [Hongkong und Minneapolis](#)
- (3) Frankfurter Allgemeine Zeitung vom 28.11.2020: Darmanin unter Druck
- (4) FAZ vom 30.11.2020: Zerrüttetes Vertrauen
- (5) siehe dazu: Rüdiger Rauls [Beiträge zum Hongkong-Konflikt 2019](#)
- (6) siehe dazu: Rüdiger Rauls [Es geht um mehr als Katalonien](#)
- (7) FAZ vom 5.12.2020: Neues Sanktionsregime
- (8) FAZ vom 3.12.2020: Schuldig durch Mitmarschieren?
- (9) FAZ vom 16.10.2020: Des Königs Autokonvoi
- (10) FAZ vom 19.11.2020: Eskalation in Thailand
- (11) FAZ vom 16.10.2020: Des Königs Autokonvoi
- (12) siehe dazu [Tagesspiegel vom 29.3.2019](#)
- (13) siehe dazu [anti-spiegel vom 19.8.2020](#)
- (14) siehe dazu Rüdiger Rauls: [Wahlbetrug mit Ansage](#)
- (15) FAZ vom 26.11.2020: Keine Tränen mehr für den neuen König
- (16) FAZ vom 26.11.2020: Keine Tränen mehr für den neuen König
- (17) FAZ vom 26.11.2020: Keine Tränen mehr für den neuen König
- (18) FAZ vom 26.11.2020: Keine Tränen mehr für den neuen König
- (19) FAZ vom 12.12.2020: Wie eine heiße Kartoffel
- (20) siehe dazu: Rüdiger Rauls [Westliche Werte unter dem Deckmantel der Menschenrechte](#)

Rüdiger Rauls Buchveröffentlichungen:

- Krieg um Syrien [Buchbeschreibung](#)
- Wie funktioniert Geld? [Buchbeschreibung](#)
- Kolonie Konzern Krieg – Stationen kapitalistischer Entwicklung [Buchbeschreibung](#)
- Zukunft Sozialismus oder die Grenzen des Kapitalismus [Buchbeschreibung](#)

- Die Entwicklung der frühen Gesellschaften-Die Geschichte Afghanistans [Buchbeschreibung](#)
- Was braucht mein Kind? [Buchbeschreibung](#)
- Späte Wahrheit (Prosa) [Buchbeschreibung](#)
- Herausgeber von:
- Imre Szabo: Die Hintermänner (ein politischer Krimi) [Buchbeschreibung](#)
- Imre Szabo: Die Unsichtbaren (ein politischer Krimi) [Buchbeschreibung](#)

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om dit bericht te publiceren.

+++

Beeldbron: Camera_Bravo / shutterstock

+++

KenFM streeft ernaar een breed spectrum aan meningen te presenteren. Opinie-artikelen en gastpresentaties hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over andere manieren om ons te ondersteunen vindt u hier: <https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ondersteunen met Bitcoins.

18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK

BitCoin-adres: